

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 162/05-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. októbra 2005 v senáte zloženom z predsedu Štefana Ogurčáka a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészárosa prerokoval prijatú sťažnosť S. B. – M., N., zastúpeného advokátom JUDr. M. C., N., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Cbi 23/03 a taktos

r o z h o d o l :

1. Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Cbi 23/03 p o r u š i l právo S. B. – M., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Krajskému súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Cbi 23/03 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. S. B. – M. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. S. B. – M. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 7 953 Sk (slovom sedemtisícdeväťstopäťdesiattri slovenských korún), ktoré je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. M. C., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 25. augusta 2005 č. k. I. ÚS 162/05-8 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť S. B. – M., N. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. C., N., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Cbi 23/03 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1. 1. Prípisom, ktorý bol ústavnému súdu doručený 19. septembra 2005, právny zástupca sťažovateľa požiadal „o zmenu sťažnosti nasledovne:

- *v celej sťažnosti je nutné zameniť priezvisko sťažovateľa S. B. na B.*“, a okrem uvedeného sťažovateľ oznámil ústavnému súdu, že sa domáha priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume 200 000 Sk.

1. 2. Zo sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľ 20. februára 2003 podal na krajskom súde žalobu o neúčinnosť právneho úkonu - kúpnej zmluvy v konkurznom konaní sp. zn. 6 K 105/01 proti žalovanému v 1. rade I. H., V., a žalovanému v 2. rade K. L., N. Žaloba je vedená na krajskom súde pod sp. zn. 17 Cbi 23/03. Sťažovateľ je toho názoru, že v uvedenom konaní došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Stav právnej neistoty, v ktorom sa sťažovateľ nachádza, mu spôsobuje nemalé náklady súvisiace s nevydaním právoplatného rozhodnutia. Dôsledkom

toho môžu žalovaní s nehnuteľnosťami, ktoré sú predmetom sporu, bez obmedzenia nakladať, a tým spôsobiť ukrátenie sťažovateľa. Vzhľadom na to, že uspokojenie pohľadávky sťažovateľa vo výške 2 795 644,40 Sk je nečinnosťou krajského súdu značne sťažené, sťažovateľ požaduje finančné zadostučinenie vo výške 200 000 Sk.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že späťvzatím svojho odvolania proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na vydanie predbežného opatrenia sa snažil byť nápomocný súdu, aby čo najrýchlejšie rozhodol vo veci.

1. 3. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd svojím nálezom takto rozhodol:

„1. Krajský súd Bratislava v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Cbi 24/2003 porušil právo S. B. – M. (...) aby sa vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

2. Krajskému súdu Bratislava v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Cbi 23/2003 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie meritórne rozhodnutá.

3. Sťažovateľovi S. B. – M. (...) priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 000 Sk (...) a trovy právneho zastúpenia.“

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti napokon uviedol, že netrvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: krajský súd, zastúpený jeho predsedníčkou JUDr. D. K., listom z 23. septembra 2005 sp. zn. Spr. 3655/05, a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu krajského súdu zo 6. októbra 2005.

2. 1. Predsedníčka krajského súdu vo svojom vyjadrení uviedla nasledovné skutočnosti:

«(...) Pokiaľ ide o vecnú stránku sťažnosti, jej predmetom je tvrdenie sťažovateľa (v konaní „žalobca“), že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Cbi 23/036 došlo a dochádza k porušovaniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Po nahliadnutí do súdneho spisu namietaného konania mám za to, že tvrdenie sťažovateľa je neopodstatnené. (...)

Dňa 22. 7. 2005 bol vo veci stanovený termín pojednávania na 3. 10. 2005. Pojednávanie bolo vytýčené najmä s prihliadnutím na vysoký nápad v obchodno – právnych veciach za predchádzajúce roky (2002, 2003, 2004), ako aj s ohľadom na počet nevybavených vecí a nový nápad vecí v oddelení 17 Cbi. Treba podotknúť, že incidenčné konania, v ktorých sa rozhoduje o neúčinnosti právnych úkonov, patria medzi skutkovo a právne najzložitejšie prípady a to najmä s ohľadom na vykonávanie dokazovania (vo väčšine prípadov súd potrebuje vykonávať dokazovanie výsluchom svedkov a nariad'ovaním znaleckého dokazovania), ako aj s poukazom na skutočnosť neustáleho prevodu majetku, ktorý je predmetom napadnutého úkonu, na ďalšie subjekty.

Domnievam sa, že z vyššie uvedeného, ako aj z obsahu spisu je zrejmé, že sťažnosť navrhovateľa, ktorým uvádza, že od podania žaloby súd nevykonal vo veci ani jeden úkon, nie je opodstatnená. (...)

Na záver si Vám dovoľujem oznámiť, že Krajský súd v Bratislave netrvá na verejnom ústnom pojednávaní.»

2. 2. Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedníčky krajského súdu uviedol, že:

«(...) S vyjadrením predsedníčky Krajského súdu v Bratislave, ktorým považuje podanie sťažnosti za neopodstatnené, v celom rozsahu nesúhlasím.

V predmetnej sťažnosti, (...) je uvedených dostatok relevantných dôvodov, z ktorých vyplýva opodstatnenosť sťažnosti.

Predsedníčka krajského súdu považuje sťažnosť za neopodstatnenú, napriek tomu, že jej predchodca JUDr. T. K. písomne potvrdil dôvodnosť tejto sťažnosti (spr. 2236/2004; uvedený dokument bol predložený spolu so sťažnosťou). Obidvaja pritom vychádzali z rovnakého skutkového stavu. Pri tak závažnom probléme ako je porušovanie základných práv a slobôd zaručených Ústavou Slovenskej republiky, pôsobí takáto zmena stanoviska zmätočne a nedôveryhodne.

Krajský súd pritom začal vo veci konať až po podaní sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky, čím nepriamo potvrdil svoje obavy z oprávnenosti tejto sťažnosti.

Je na mieste pripomenúť, že v sťažnosti sme neuvádzali, že krajský súd nekonal vôbec, ako uvádza v závere svojho vyjadrenia predsedníčka krajského súdu, ale že súd vo

veci dva roky nevykonan žiaden úkon. Tento fakt potvrdila aj sama predsedníčka krajského súdu keď uviedla, že posledný úkon súdu pred súčasným vytyčením pojednávania bol vykonaný dňa 1. 10. 2003. (...)

Skutočnosť, že vo veci sa začalo konať až po dvoch rokoch nečinnosti nijako nespochybňuje fakt, že došlo a dochádza k prietahom v konaní. Toto opäť vo svojom vyjadrení potvrdila predsedníčka krajského súdu, keď uvádza, že „na vysoký počet nevybavených vecí a nový nápad vecí v oddelení 17 Cbi“ treba prihliadnuť, čo považujeme za neopodstatnené, keďže nie chybou sťažovateľa, ale výlučne postupom súdu vznikol uvedený stav.

Komplikovaný skutkový stav v incidenčnej žalobe vedenej na Krajskom súde v Bratislave (sp. zn. 17 Cbi 23/03), ktorá je dôvodom podania tejto sťažnosti, by nemusel nastať keby súd konal bez zbytočných prietahov. Zo súdnej praxe je evidentné, že vymožitelnosť práva pri rozhodovaní o neplatnosti právneho úkonu s časom neúmerne klesá, preto je na mieste požadovať finančné zadosťučinenie, ktoré by aspoň čiastočne vykompenzovalo náklady spojené s dlhotrvajúcim sporom.

Vzhľadom na uvedené trvám na sťažnosti a žiadam Ústavný súd Slovenskej republiky, aby rozhodol v zmysle navrhovaného nálezu.»

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 17 Cbi 23/03:

Dňa 20. februára 2003 podal sťažovateľ na krajskom súde proti žalovanému v 1. rade I. H. z V., obchodné meno: I. H. – A., V., a žalovanému v 2. rade K. L. z N. žalobný návrh

„o neúčinnosť právneho úkonu - kúpnej zmluvy v konkurznom konaní sp. zn. 6 K 105/01“. Súčasťou žaloby bol aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 17 Cbi 23/03.

Dňa 26. februára 2003 súd vyzval sťažovateľa, aby „preukázal skutočnosti zakladajúce potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi konania“ a v ten istý deň zaslal návrh žalovaným v 1. a 2. rade s tým, aby sa k nemu vyjadrili.

Dňa 19. marca 2003 sa k návrhu vyjadril žalovaný v 1. rade.

Dňa 21. marca 2003 sťažovateľ doručil súdu „odpoveď“ na jeho výzvu z 26. februára 2003.

Dňa 25. marca 2003 súd uznesením č. k. 17 Cbi 23/03-21 zamietol návrh sťažovateľa na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 28. marca 2003 žalovaný v 2. rade doručil súdu svoje vyjadrenie k návrhu.

Dňa 14. apríla 2003 sťažovateľ doručil súdu odvolanie proti jeho uzneseniu z 25. marca 2003 č. k. 17 Cbi 23/03-21.

Dňa 22. apríla 2003 súd vyzval žalovaného v 1. a 2. rade, aby sa vyjadrili k odvolaniu sťažovateľa.

Dňa 2. mája 2003 žalovaný v 1. rade doručil súdu svoje vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľa.

Dňa 5. mája 2003 súd uznesením č. k. 17 Cbi 23/03-40 uložil sťažovateľovi zaplatiť súdny poplatok za odvolanie.

Dňa 5. mája 2003 bol spis zaslaný Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), aby rozhodol o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu krajského súdu č. k. 17 Cbi 23/03-21.

Dňa 16. mája 2003 žalovaný v 2. rade doručil súdu svoje vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľa.

Dňa 27. mája 2003 sťažovateľ vzal späť svoje odvolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 17 Cbi 23/03-21.

Dňa 6. augusta 2003 bol spis vrátený krajskému súdu a bolo mu doručené uznesenie najvyššieho súdu z 30. júna 2003 č. k. 4 Obo 72/03-44, ktorým najvyšší súd odvolacie konanie ohľadom napadnutého uznesenia krajského súdu č. k. 17 Cbi 23/03-21 zastavil.

Dňa 6. augusta 2003 bolo uvedené uznesenie najvyššieho súdu zaslané účastníkom konania.

Dňa 1. októbra 2004 krajský súd

- vyzval správkyňu konkurznej podstaty, aby predložila súdu „*privatizačnú zmluvu uzatvorenú medzi úpadcom V., a. s., N., a FNM SR a súvahu úpadcu za roky 1999 a 2000*“,

- vyzval Správu katastra N. na predloženie „*úplných historických listov vlastníctva*“,

- vyzval súdnu exekútorku JUDr. E. Š. na predloženie „*fotokópie exekučných príkazov smerujúcich proti povinnému, V., a. s., N. v konkurze*“,

- súd vyzval pod hrozbou pokuty žalovaného v 1. a 2. rade, aby v lehote 15 dní predložili súdu znalecké posudky na nehnuteľnosti nadobudnuté od spoločnosti V., a. s., N.

Dňa 18. októbra 2004 správkyňa konkurznej podstaty V., a. s., N. doručila súdu požadované doklady.

Dňa 18. októbra 2004 žalovaný v 1. rade doručil súdu požadované znalecké posudky.

Dňa 21. októbra 2004 Správa katastra N. zaslala súdu požadované doklady.

Dňa 25. októbra 2004 Exekútorický úrad Mgr. M. Š. doručil súdu požadované doklady.

Dňa 22. júla 2005 súd nariadil pojednávanie na 3. október 2005.

Dňa 3. októbra 2005 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 31. október 2005, za účelom vypočutia svedkov.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak

porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom krajského súdu v konaní „o neúčinnosť právneho úkonu - kúpnej zmluvy v konkurznom konaní sp. zn. 6 K 105/01“ vedenom pod sp. zn. 17 Cbi 23/03, v ktorom sťažovateľ vystupuje ako žalobca, došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, doterajšia dĺžka napadnutého konania podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prietahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom krajského súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol v danej veci bez akýchkoľvek zákonných dôvodov nečinný od 6. augusta 2003 do 1. októbra 2004 (takmer štrnásť mesiacov) a od 25. októbra 2004 do 25. júla 2005 (takmer deväť mesiacov). Okresný súd teda počas necelých dvoch rokov vo veci nevykonával úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ v napadnutom konaní nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedeným priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. Pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti uvedené predsedníčkou súdu. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa za tým účelom prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal krajskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'učinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadost'učinenie vo výške 200 000 Sk „vzhľadom na to, že uspokojenie pohľadávky sťažovateľa (...) je nečinnosťou krajského súdu značne sťažené“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa považuje za primerané vo výške 20 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 7 953 Sk z dôvodu trov jeho právneho zastúpenia.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti z 2. augusta 2005 a písomné stanovisko k vyjadreniu krajského súdu zo 6. októbra 2005). Za tri úkony vykonané v roku 2005 patrí odmena v sume trikrát po 2 501 Sk a trikrát 150 Sk z titulu režijného paušálu ku každému úkonu, preto trovy právneho zastúpenia pre sťažovateľa predstavujú sumu 7 953 Sk v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. októbra 2005